

Edmund Joensen, løgmaður um filmin Barbara:

Framúrskarandi

Hetta er ein fantastiskur filmur. Bæði søgan og náttúrumyndirnar vórðu sterk upplivsi. Filmurin kann fáa umheimin at seta fokus á Føroyar. Hetta eiga vit at síggja sum nakað positivt sigur Edmund Joensen, løgmaður, sum varð millum tey nærur 600 fólkinum, ið sóu filmin Barbara í Nordurlandahúsinum sunnukvøldið. Eftir filmin spurdi Sosialurin nøkur fólk, hvat teimum dámdi filmin.

JAN MÜLLER
JENS K. VANG

Lasse Klein, tingmaður: - Mær dámdi filmin sera væl, og eg haldi, at leikararnir komu væl frá filminum. Bestur var Lars Simonsen, sum spældi Harra Pál. Náttúrumyndirnar vóru framúr góðar, tó saknaði eg náttúrumyndir, har sólín skínur. Sum heild vóru myndirnar í so myrkar og daprar. Fyri meg var tað annars ein stór uppliving at kunna vera við til eina slíka premieri.

Ikki vónsvikin

Jógván Adolf Johannesen, tingmaður: -Hetta var ein góður filmur, um vit hugsa um skaldsøgna hjá Jørgen Frantz Jacobsen. Men annars var hatta kanska ikki rættiliga hin gamla Beinta. Mær dámdi annars náttúrumyndirnar ómetaliga væl. Eg eri avgjørt ikki vónsvikin av filminum og haldi tey komu væl frá honum. Nú fer hesin filmurin at verða vístur í øðrum londum, og tað skuldi kunna gagna okkum sum ferðamannaland.

Fekk ilt í búkin

Freia Ludvigsen, journalistur á Billed Bladet: -Eg havi enn ilt í búkinum, og havi júst verið úti og turkað tey seinastu tíðirni burt. Filmurin er sera sera vakur, ikki minst náttúrumyndirnar. Hann er ófatiliga góður. Hann er ómetaliga kenslurík og hugtakandi. Eg ivist ikki í, at hann verður

ein stór succes. Anneke er undurfull, og Lars spælir eisini ótrúliga væl. Eisini statistarnir klára seg væl. Samanumtikið haldi eg, at hetta er filmurin, sum allir danir vilja síggja. Hann er ein stór uppliving.

Danir skilja føroyingar betur

Vibeke Larsen, ríkisumboðsmaður: -Hetta er ein ómetaliga flottur filmur. Eg havi altíð havt ein ávísan ótta við filmir, sum vara longur enn 90 minuttir, men eg var eitt sindur ovfarin, tá filmurin varð liðugur, tí eg helt als ikki, at tað var gingin so nógv tíð. Tað vísir, at filmurin var góður. Náttúrumyndirnar vóru tær, sum raktu best. Tað er eitt sindur torført við einum filmi, sum er gjørdur yvir eina bók, sum tú kennir so væl, tí nakað er tikið burtur og nakað er broytt, men eg haldi tey hava dugað væl at valt út og vraka.

Eg kundi heldur ikki lata vera við at hugsa um, at sama dag sum, tá upp-tøkurnar vórðu gjørdar av Harra Pál, ið fór til Havnar at leita eftir Barbaru, var eg sjálf á gongutúri í Suðri og var nærur blást út av tromini. So tað hevur ikki verið lætt at gera nógvar at hasum upp-tøkunum, men teir hava so rakt í plett kortini.

Vibeke Larsen ivast ikki í, at danir, tá teir síggja henda filmin, fara at føla nakað gott og positivt móttvegis Føroyum og føroyingum. -Eg haldi, at danir

hava tað nakað uppá sama máta við Føroyum, sum føroyingar hava tað við Danmark. Tað skal líkasum bítast í tvey lög. Tú hevur tey sokallaðu turbulentu viðurskiptini reint politiskt, og við síðuna av tí finnur tú vinsemi og kennskap og tað at vit eru norðurlendsk fólk báðar tjóðirnar.

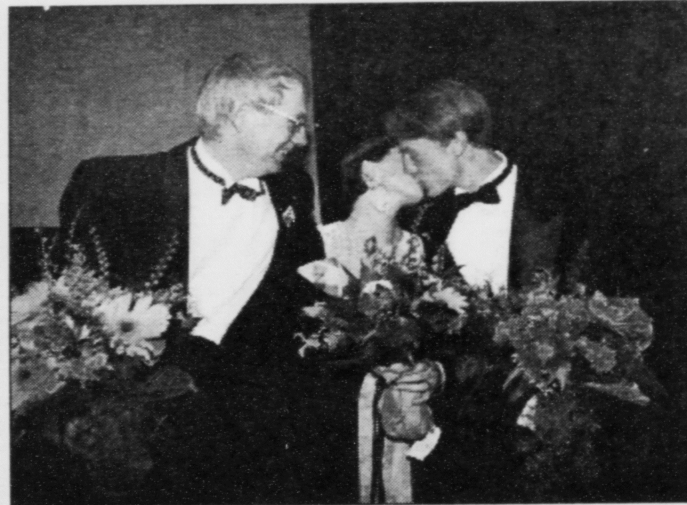
Vibeke Larsen, ríkisumboðsmaður ivast onga løtu í, at úrslitið av einum slíkum filmi kann blíva, at danir kanska betur fara at skilja føroyingar, sum jú búleikast undir heilt øðrum umstøðum enn fólk í Danmark. Hon vil mæla øllum sínum landsmonnum í Danmark til at síggja filmin, og sjálf ætlar hon sær at síggja hann einaferð afturat. Hon viðgongur, at hon var eitt sindur ørkymlað av, at geo-grafisku plássini í filminum ikki vóru tey somu sum í veruleikanum, men hetta er nakað, sum ein kann venja seg við, um ein sær filmin aftur.

Føroyski tónleikurin gekk væl

Kristian Black, tónasmiður: -Hetta var ein frálík løta. Mær dámdi filmin sum heild og ikki minst gekk føroyski tónleikurin í filminum sera væl, bæði sálmaløgin og føroyski dansurin. Har var tyngd í.

Bíði eftir útlendsku ummælunum

Finnbogi Isakson, tingmaður: -Eg haldi tað er eitt sindur ringt hjá okkum føroyingum at meta um filmin.

Eg bíði meira eftir teimum útlendsku ummælunum. Nú hugdi eg ikki so nógv eftir landslagsmyndum ella eftir statistunum, men tað órógvandi meg eitt sindur at vita, at tá eg skuldi vera í Miðvági, so var eg í Saksun og sá Eiðiskoll og Kallsøynna osfr. Eg haldi annars, at sjónleikararnir vóru góðir, serstakliga spældi prestur væl og somuleiðis Barbara. Men eg skal annars viðganga, at fyri mær tókst hann dekan av langrøkjutur viðhvørt. Tað er kanska heldur ov sterkt at brúka orðið keðiligt, men tað liggur harum. Annars tyktist tað fyri mær sum um ein nokk so stórtur partur av filminum varð settur saman í smápettum. Tað virkaði ikki altíð sum ein framhaldandi filmur. Heldur vórðu tað smápetti, sum vórðu sett saman sum smáar stuttisögur í eina heild. Tað var kanska ein veikleiki. Men sjálvur haldi eg, at ummælini útlands eru meira áhugaverd enn ummælini í Føroyum.

Má sodnast

Arne Thorsteinsson, fornfrøðingur: -Mítt intrykk er eitt sindur ørkymlandi. Tíð er kanska mín egni feilur. Tað skal nokk sodnast og sortierast eitt sindur, áðrenn eg kann gera ein neyva meting. Annars dámdi mær væl filmin. Men tú situr alla tíðina og relaterar til bókinu og til stóð tú kennir, og tá hetta ikki heilt samsvarar við upprun, so gerst tað eitt sindur ørkymlandi. Og

sjálf lýsingin av kvinnupersoninum Barbaru sæð í relatió til bókinu er ikki heilt tann sama sum tann kvinnan vit kenna frá bókini.

Eitt veldugt upplivsi

Hanus Samuelsen, lærari: -Tað skal ein tíð til at fáa hetta at sodna. Men hetta var eitt veldugt upplivsi. Eg havi bíðað spentur í fleiri ár, síðani tað kom fram, at bókin skuldi filmatiserast. Eg má siga, at eg eri ikki vónsvikin av nókrum.

Hanus Samuelsen hevur í síni tíð sum lærari oftani havt bókinu Barbaru við í undirvísingini, og ætlanin er nú eisini, at skúlaflokkar fara at síggja filmin, soleiðis at hann kann verða brúktur sum partur av undirvísingini.

-Annars haldi eg, at endin á filminum var rimuligur, tí hon skal enda úti í tí óvissa. Nú tá útlendingar fara at síggja henda filmin fara teir eisini at síggja, at her er talan um eitt fólk, sum er ógvuliga bundið at eini veldugari náttúru. Bara løtan, tá tann gamli er við at doyggja og prestur vitjar og at síggja, hvussu hini liva í síni egnu verð. Tað sigur eisini nakað um hetta landið og fólkini.

Hanus Samuelsen dámar væl, at sorinskrivarin verður tikin fram sum ein týðandi persónur í filminum. Men hann er kanska ikki so nøgdur við málið í filminum. Tað er kanska eitt sind

Malmros verður fagnaður av 600 fólkinum í Nordurlandahúsinumsaman við Anneke von der Lippe og Lars Simonsen

ur fløkjasligt fyri okkum. Men Barbara lærði nakað av føroyskum, og heldur hann, at hon kom rættiliga væl frá tí, hóast tað er ringt hjá norðmanni at leggja um. -Samanumtikið eitt ógvuliga stórt upplivsi og eg vænti, at filmurin kemur at gera okkum æru úti í heimi. Barbara er sum náttúran og havið, sum Mykines. Hon er ógvuliga dragandi men samstundis ógvuliga vandamikil og er kanska ein hugmynd hjá monnum sum Jørgen Franz. Hann droymdi um eina kvinnu, sum kanska bara livdi í hansara hugaheimi. Hann umsetti so tann stóra kærleikan, ið hann ikki fekk, til skaldskap.

Ein fantastiskur filmur

Edmund Joensen, løgmaður: -Hatta var ein fantastiskur filmur. Tað vóru sterk upplivsi, bæði søgan og náttúrumyndirnar. Hetta var ein sera góð mynd av Føroyum. Eisini søgan sjálf upphvevjaði føroyingar. Filmurin varði í nærum hálvan triðjan tíma, men tíðin gekk útán at tú vardi tað, og tað sigur kanska alt um filmin. Tú upplivdi Føroyar, sum tær vóru tá, og vit, sum havi lisið bókinu, sluppu at uppliva hetta í livandi myndum, so á ein